

din viitorul număr MCR

... fragmente ...

Epigrame 2024

Fotbalistică

Ca-n fotbal, guvernul șochează
Cât viața noastră ne-o driblează
Cu ordonanțe, bunăoară,
Cam toate nimerind în bară.

.....

Mihai Caba

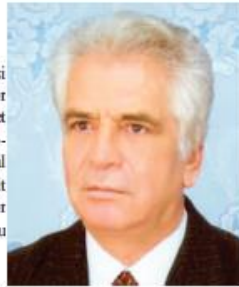

LUMINI ȘI FLORI

Urcând agale, treaptă cu treaptă, și trăind satisfăcută atingerea pragului valorilor înșării, personalitatea istovită de atâta umblat pe drumurile vieții s-a oprit și a zăbovit un moment, înainte de pierderea cugetului în oceanul de întuneric. Consideră că este timpul potrivit pentru reflecții cuprinzătoare asupra celor rămase înti părte în meleagurile prin care i s-au desfășurat pașii fără de odihnă.

...

Nică D.LUPU

POEZII PENTRU SĂMBĂȚĂ SEARA

VECIA ȘI CLIPITA

Bătrânul timp își duce, în spate ca pe-o umbră,
Vecia ce de dansul se ține ca un scai,
De ea nu se desparte, ca spicul de-al său pai,
În toate câte face și ori pe unde umblă.

.....

Mircea Dorin Istrate

In memoriam Mihai Ralea

În urmă cu 60 de ani, pe data de 17 august, s-a stins din viață la Berlin, hușeanul Mihai Ralea, personalitate marcantă a culturii și politicii din țara noastră, academician, profesor universitar, eseist, estetician, filozof, psiholog, sociolog și diplomat.

Pentru o bună parte a publicului cititor, Ralea continuă să rămână un mare necunoscut. Ne aflăm în fața unuia dintre cei mai rafinați esești din critica literară românească, om de un incontestabil gust și de o vastă cultură umanistă și științifică, pentru care opera de artă și personalitatea creatorului constituie minunate prilejuri de a tăifăsuși cu ideile ca formă de viață,

Puțini scriitori români au avut ușurința plimbărilor spirituale în atât de diferite domenii, ca Mihai Ralea. Cu o formație dintre cele mai complexe, cu o cultură la zi, autorului nu i-a fost greu să se plimbe cu farmec și degajare în mai toate domeniile culturii. Dincolo de dorință și de efort e nevoie de o mobilitate de spirit pe care nu o capătă decât cei înzestrați cu rafinament.....

Bibliotecar, Luciana Macovei
Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

În ziarul Meridianul a început publicarea în serial a noului volum „Cotitura... de la Cotul Donului” de prof. dr. Dumitru V. Marin

COTITURA...
DE LA COTUL DONULUI
(sau, locul de unde a început schimbarea lumii
Război - dragoste - tragedie - istorie - viață
Timpuri în momente alternative

(continuare din numărul trecut)

B. COMBATANȚII.

7. Spre Țiganca.

Sau... prima grozăvie în Război, înainte de Cotu Donului. Sau, 1020 care „mai vorbesc” după moarte!

Înainte de toate precizări importante:

- Ordinul „pentru România Mare, vă ordon treceti Prutul” a fost dat telefonic de Ion Antonescu de la un capăt al peronului gării din Zorleni, la celălalt mișcându-se neliniștit regele Mihai I. Excludem alte presupuneri.

- Informațiile noastre sunt din surse directe: sergentul Marin Vasile, mitraliorul cu benzile cu cartuse pe piept, mitraliera în mână, baioneta la sold, care a trecut primul Prutul pentru a crea acel cap de pod necesar pentru mișcarea trupelor, și, sergentul Vasile Cernat, șofer și comandant de pluton în Armata a IV-a, autorul salvării celor 61 de români din încercuirea de la Cotu Donului. Ambii cu câte 3 decorații pentru eroism.

- Documentarea la fața locului, cu rezultate nesigure, totuși, după 77 de ani de la fortarea Prutului; am considerat-o ca altă sursă directă.

- Simpozionul National EROISM ȘI JERTFĂ PENTRU TARĂ, de după inaugurarea Parcului istoric de la Fălcu – Bogdănești, din 23 iunie 2018, Fălcu, la Centrul Cultural, cu participarea unor forte intelectuale de calibru din România și Republica Moldova, a întregit creativitate, simțământ patriotic, realitate percepută ca un moment unic din Istoria României.

- Umăriți o „istorie afectivă”, cu valorificarea amintirilor.

Duminica Tomii: Nici nu era întuneric, nici nu se vedea bine ceva din curtea unde rațele măcăiau și găinile săreau pe sol. Într-o cameră din casa de țară cu 3 odăi, pe un pat din scânduri având mindir umplut cu paie, Mărioara urla de durerile facerii, „asistată” de fiica sa Constanța de 11 ani, care nu prea știa ce să facă și era tare înspăimântată de țipetele mamei, pentru că moașa satului, baba Lisaveta, nu era acasă și degeaba s-a tot dus Vasile-fiul după ea, că mama lui tot singură se zbătea urlând, și tot sprijinindu-se de laturile sau de spătarul patului, tot svârcolindu-se, a provocat surparea scândurilor cu tot cu mindirul rupt și paiele au curs pe pământul luituț dar curat. La zgomotul făcut de prăbușirea patului a fost slobozit în viață, în paiele de ovăz, și copilul care va purta prenumele de Trică, deși nașul său de peste câteva luni, Dumitru Tătărăscu a insistat să fie trecut în acte Dumitru. Ar fi fost 28 aprilie 1941, când lumea se pregătea pentru al doilea RĂZBOI.

Primul său țipăt a fost odată cu prima geană de răsărit, între noapte și zi. În semiîntunericul accentuat nu se putea deluși dacă mai era cineva în curte, dar zorii zilei își trimiteau geana luminoasă dinspre răsărit, când Vasile l-a auzit țipând și a înțeles de nașterea noului său frate. După asemenea dureroasă zbatere, chiar dacă era la a 6-a naștere, Mărioara gemea înăbușit, ușurată, lăsând pe Constanța să ridice boțul de carne însângerată, un fel de arătare roșie, și să-l bage în covata plină cu apă caldă, după ce cu un cuțit de bucătărie îi tăie mațul (ombilicul) pe care îl înnodă să nu se infecteze. Fusese învățată din timp ce are de făcut, ba, mai primise sfatul ce să facă dacă lehuza murea la nașterea aceasta care fusese parcă mai grea ca la ceilalți copii – 3 băieți și 2 fete – dintre care mai avea fetele și 2 băieți, toți trimiși în chilerul de după grajd.

Era, însă primul băiat cu Vasile, bărbatul de al doilea, acum aflat militar-concentrat la Frunzeasca, lângă Tecuci, unde era și un important poligon de instrucție pentru artilerie și infanterie. Tunurile se auzeau bine la Giurgioana, unde naștea Mărioara.

Peste 51 de zile (noaptea 21/22 iunie 1941, ora 02:00) armata română trece Prutul, pentru întregirea neamului, la ordinul lui Ion Antonescu dat de pe peronul gării Zorleni. Primul mitralior care a trecut Prutul a fost sergentul Vasile Marin I, rănit la Țiganca, și singurul scăpat dintre cei 11 ai plutonului. Uniforma militară în 1941 Vasile Marin I (foto). Constanța

